

opusdei.org

"Var mitt stöd då jag vacklar"

Säg så här när du tar emot
Honom: Herre, jag hoppas på
dig; jag tillber dig, jag älskar
dig, öka min tro. Var mitt stöd
då jag vacklar, du som velat
stanna kvar hos oss i eukaristin,
försvarslös, för att bota
människornas svaghet.
(Smedjan, nr. 832)

7 februari

Jag avslöjar ingen nyhet om jag säger
att vissa kristna har en mycket
inskränkt bild av den heliga Mässan,

att Mässan för vissa bara är en yttre ritual, om inte rentav en social konvention. Det är vårt hjärtas inskränkthet som gör att vi kan delta slentrianmässigt i Guds största akt av självutgivelse till mänskligheten. Jag upprepar att i Mässan, den Mässa vi nu firar, deltar den heliga Treenigheten på ett speciellt sätt. För att besvara en så stor kärlek är det nödvändigt att vi hänger oss helt och hållet, till kropp och själ. Vi lyssnar till Gud, vi talar med honom, ser honom, smakar honom. Och när orden inte räcker till sjunger vi, och uppmanar vår tunga – *Pange, lingua!* – att inför hela mänskligheten förkunna Herrens storhet.

Att leva med i den heliga Mässan innebär att man ständigt ber, att man blir övertygad om att Mässan för var och en av oss är ett personligt möte med Gud: vi tillber, lovar, ber, tackar och gottgör för våra synder, vi renar oss, vi känner oss förenade med

Kristus tillsammans med alla kristna.
(När Kristus går förbi, nr. 87-88)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
var-mitt-stod-da-jag-vacklar/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/var-mitt-stod-da-jag-vacklar/)
(2026-03-24)